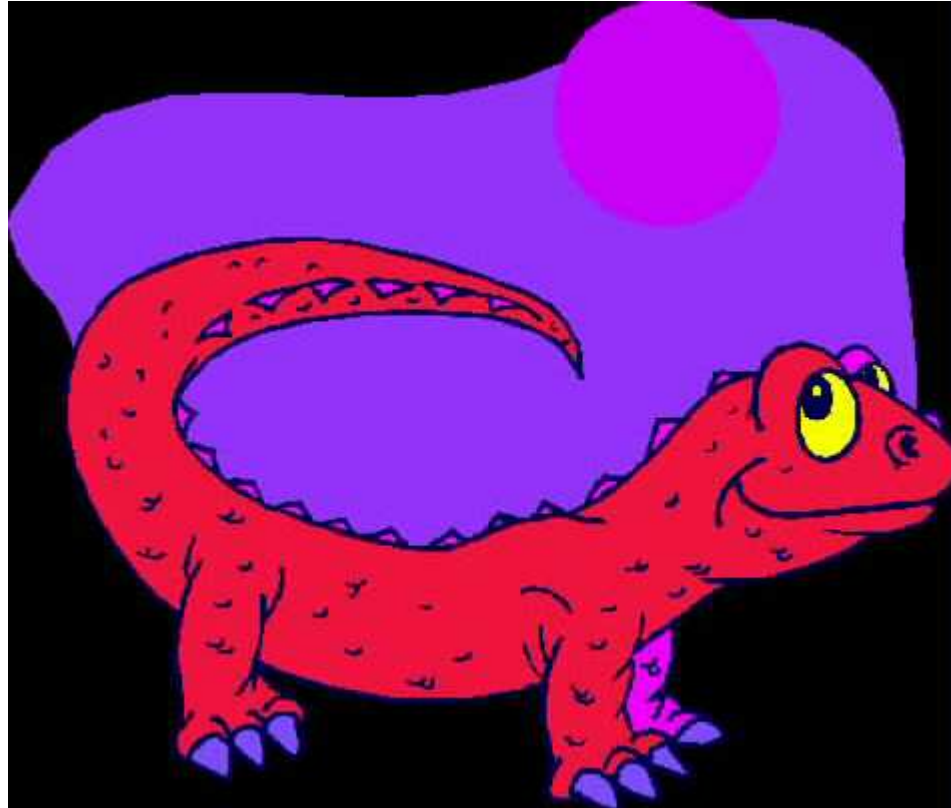

הדרקון

רגינה מרקון

באחו, תחת העץ, בין האבנים, מונחת
הייתה ביצה קטנה, צבעונית. ביום שמש,
כאשר הרוח לא נשבה, מהביצה הופיע
ראש קטן.

אחרי הראש הופיעו גם רגליים, גם זנבון

קטן ובטן,

קטנה עדיין.

הכל וורוד ועם פסים

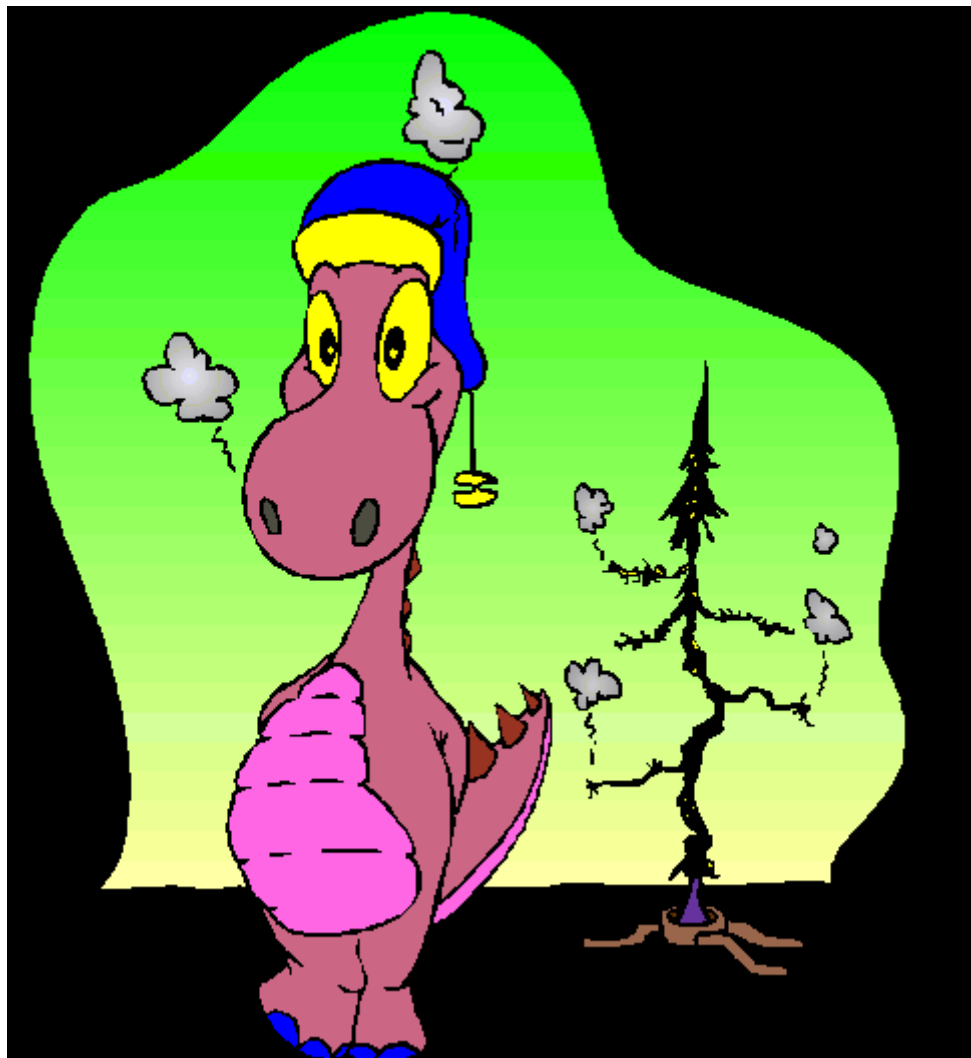
צבעוניים, גם הרגליים, גם

הבטן וגם הזנבון השטוח.

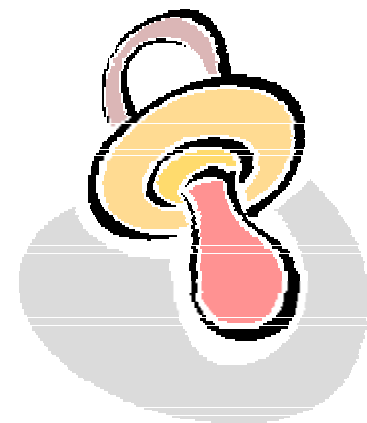
הגיעה לטאה והביטה על

היצור בהשתוממות, אך

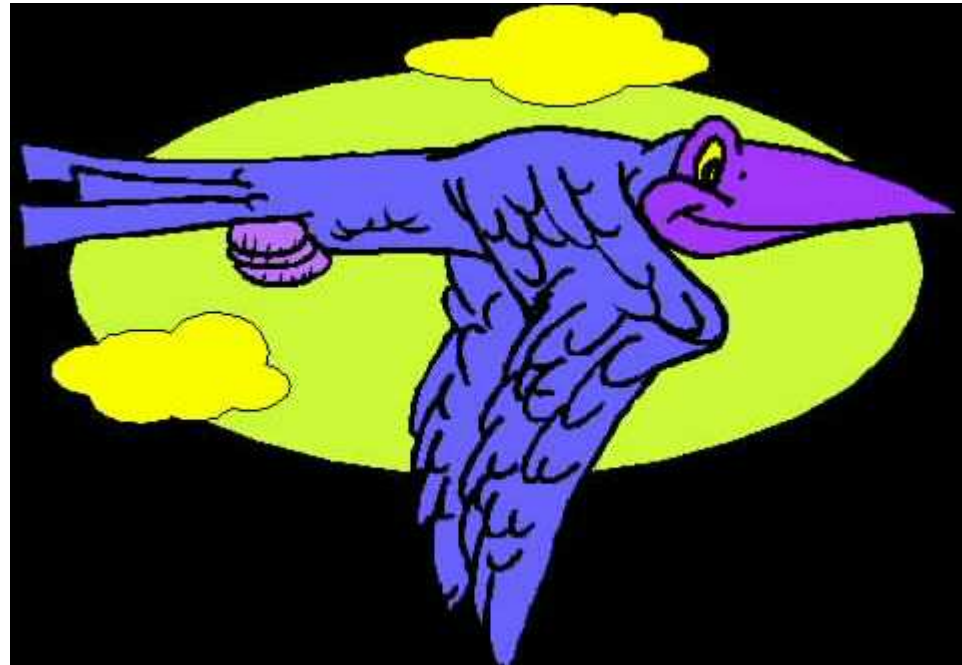

ברחה מיד כאשר באה ציפור.
גם צפרדע התבוננה ביצור
הקטן שנראה כל כך צבעוני.
בעל-חי ורוד הביט סביב, קמט
את אפו ואת פיו והתחיל
לבכות. הוא היה קטן כל כך,
ילדון דרקונים שכל
החיות התחילו
לנחם אותו.
הביאו לו נוצות,

זרעונים, דברים שונים ומוזרים והעורב הביא לו אפילו
מצצן של תינוקות.

מצצן זה לא דבר רגיל ולכן העורב דרש תמורה מהחיה
הקטנה. רצה שישעשע את הגוזלים שלו בקן.

הדבר גרם למהומה בין החיות. מיד הלטאה התחילה להגן
על הדרקון הקטן ויתר החיות תמכו בה וגירשו את העורב
הנבזה.

האכילו אותו אחר כך בדשא ובעלים, השקו במים ולימדו משחקים. בסוף הקטנטן גדל לדרקון גדול.

כעת העורב כבר לא יוכל לחטוף אותו. עכשיו הדרקון, בידידות עם כל החיות, מתעופף על כנפיים גדולות מעל היער.